

was sedda asja ussuse. Dige täamba, kui meije sedda kirjotame, jaap Wörro ladul Rihhelfunnakoh-to-Herra von Volkmershausen Perri mõisast sedda awworahha wälja. Se rahha om kül wäikene, ent ta peap ka ennege allustussen tähhes ollema, et rahwas eddespäide wõiwa usku, et towotedu awworahha saap antus, nink ärratamisses, et nemma nüüd nakkas ka selle awwo perrast häid tõprid ülleskawatama. Kui nätta saap, et rahwas sedda tegge-wa, sis ehk pandwa hä Saksas sen ma-tullu-ndudja-seltsin eddespäide ennambat rahha se tarwis kofko, et selts surembid ehk ennambid awwoandid wõip jaggada. Sel süggisel jaetas säitsmen paigan ülle fige 84 rublat hõbb. wälja.

Ehk wahhest mõnni ütlep: Es saäl peas mõn-ni sallaja kawwalus ollema, et neil Saksul rahha ni pungan siplep? — Armas waine sõbber! meije ei wõi sinno joht henda waiwamast keelda, et sa ni kui Kreditkassa billete perrast mõnne tennu, wäitat kawwalust üllesotsi, kun puhhas tõttemeel om, ja kurja nõuwo, kun ainus arm meije marahwa hääs nõudja ja teggija om; ent kui sa ikkes ennege kurja mõtlet omman sõamen, sis jäät ka sest hääst ilma, mes sinna hä innemiste armo - nõuwo ja tõ läbbi wõis sada. — Önnis om, kes hääd nõuwo nink hääd tekko ussup ja tennoga wastawõttap!

24. Septembril 1848.

F. S.

Siin omma ka neide niime, kea 24. Septembril Wörro ladule nink 29. Septembril Tartu ladule fikeparrembid oma-kaswatuid hãrgi olliwa winu nink awworahha sanu.

Wörro linan sai:

Willem Sibbul Wörro wallast 3 rubl. hõbb.

Udo Nass Zimmust 3 rubl. hõbb.

Peter Raust Wörro wallast 2 rubl. hõbb.

Peep Serk Wañast Koijolast 2 rubl. hõbb.

Jaani Tero Zimmust 2 rubl. hõbb.

Tarto linan sai:

Juhhan Teppan Kurremast 3 rubl. hõbb.

Jaani Wirro Luniast 3 rubl. hõbb.

Udo Korjus Saadjärwest 2 rubl. hõbb.

Jaani Keiman Kärknast 2 rubl. hõbb.

Jürri Raak Sotaggast 2 rubl. hõbb.

Kiik ne kümme hãrga olliwa illofa nink jõw-wolise nink se läbbi säratsis sanu, et mihe neid olliwa holelikult kaswatanu nink nidade hoitnu, et nemma neid es olle enne aigo ei ka ülle arwo ikke pandnu. —

Tullewa süggise saap jälle särane awworahha wäljajaggamine ollema. **C. N.**

Oppetedu rãstas.

Rãstale ka wõip se tullus tulla, kui ta midda-ge om opnu: — kuis paljo ennamb innemissele, ehk kül mitto innemist sedda ei mõtle, enge rummalust kui üttele kallist perrast hoitwa. — Nus luggeja tijap jo, ehk saap parhilla teda, et mõnne linno, (meije nimmetame ennege kaarnat, harrakat ja rãstast) opwa sõnnu lobbisema, kui neil norelt kele ots ja kida weidi lõigatas nink neile neid sõnnu saggede etteütteldas. Siski om mõnnet ka wõtjamb pã wasta tõist nink särane oppip hõlpsambaste ja rohkeambaste sõnnu lobbisema. Ta ajap sis saggede ajawõitmisses neid ärraoppitu sõnnu ni, kui nemma tãl kele pãle tullewa, nokkast wälja, ilma teedmata, mes nemma tähhendawa; siski tullep säratsfest lin-nust mõnnikõrd mõnni sõnna koggemata ni parral ajal, õtskui olles ta tedda mõistusega wõtnu üttele-da. Olleme Saksamaal üttele wõrsti lossi-wãrraja kõrwal üttele kaarna nãnnu purin ollewat, ke kiksug-